

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 15/06-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. februára 2006 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., bytom B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho práva na spravodlivé súdne konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 200/04, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. januára 2006 doručená sťažnosť MUDr. D. B., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a jeho práva na spravodlivé súdne konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 200/04, ktorého predmetom je „náhrada za duševnú ujmu, trvalú ujmu na zdraví spôsobenú hrubou diskrimináciou – konaním prezidenta

zasahujúcim do ľudskej dôstojnosti, pokorujúce a urážlivé zasahovanie“. Sťažovateľ súčasne požiadal o ustanovenie právneho zástupcu; svoju žiadosť odôvodnil tým, že bude úspešný v konaní, a tým, že je plne invalidný a jeho príjem je nižší ako životné minimum.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

V súvislosti s odmietnutím sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti ústavný súd uvádza, že o zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu tohto základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných

dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh možno preto považovať ten, pri ktorého predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov postupom okresného súdu v konaní, ktoré od podania návrhu na jeho začatie trvá cca dva roky (pričom počas tohto obdobia okresný súd musel vyzvať sťažovateľa na doplnenie návrhu, zaplatenie súdneho poplatku a následne rozhodnúť o oslobodení od zaplatenia súdneho poplatku) a namietaná doba nečinnosti okresného súdu je jeden rok, ktorú uznala aj podpredsedníčka okresného súdu poverená zastupovaním jeho predsedu.

Ústavný súd v tejto súvislosti a v súlade so svojou rozhodovacou činnosťou uvádza, že napriek uznaniu prietáhov v konaní podpredsedníčkou okresného súdu namietané obdobie nečinnosti nevykazuje takú intenzitu, aby ho bolo možné označiť ako zbytočné prietahy v konaní a vysloviť porušenie základného práva sťažovateľa po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie. V súlade s doterajšou rozhodovacou činnosťou ústavného súdu odmietol preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľa už pri jej predbežnom prerokovaní pre jej zjavnú neopodstatnenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na toto rozhodnutie bolo už bez právneho významu zaoberať sa žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu a ďalšími návrhmi na rozhodnutie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. februára 2006